

Mi2: Dobrodošli na dvor

Miha Ceglar, Tor 04.04.2006, 15:55

Mi2: Dobrodošli na dvor | foto: Dokumentacija Delo.si

ORODJA

[NATISNI](#) [SHRANI](#) [POŠLJI](#)

Skupina Mi2 (**Tone Kregar** – glas, **Jernej Dirnbek** – glas in kitara, **Egon Herman** – kitara, **Robert Novak** – bas, **Igor Peter Orač** – bobni) je v desetih letih prehodila dolgo pot od podeželsko-zajebantskega, kao-raparskega dueta do ambicioznega in zrelega rock benda, ki nikoli ni izgubil stika z ljudsko bazo. Zaradi tega tudi primerjava prve plošče Črtica s sedaj že petim albumom Dobrodošli na dvor, ki skupaj s časnikom Večer izide jutri, tako rekoč ni mogoča. Skupne točke je mogoče najti le v občasni rabi obsoteljskega narečja in navihani samoniklosti, ki Mi2 preprečuje, da bi se ujeli v uzance globalne popularne godbe, ki je povsem iztrgana iz lokalnega časa in prostora.

Izraz Mi2 je na zadnjih treh albumih, odkar so postali "pravi" bend, temeljil na sredinskem rocku srednjega tempa, z občasnimi izleti v punkovske, ska, rap-funk in narodno-zabavne vode (Oda gudeki z Albuma leta). Mi2 nikoli niso bili stilisti, njihova glasba je namreč dovolj slečena, da se poslušalec osredotoči na besedila, ki jih predvsem Kregar pogosto odpoje himnično, da mu zlahka pritegujejo tudi poslušalci.

Mi2 na zadnjem albumu, ki je izšel pri založbi Aulos, ostajajo v okviru svojega izraza, za katerega je značilna prej omenjena ljudskost, "štajercizem", ki se ne kaže le v rabi narečja, temveč v posebne vrste eksistencializmu, ki temnejše plati življenja premaguje z mešanico norosti in idealizma ter navezava na sindikalno levičarstvo, ki kritizira anomalije sodobne družbe. A vendar se zdi, da Mi2 postajajo vedno bolj rafinirani, plošča je polna samorefleksivnih besedil, ki imajo pogosto otožen, celo grenak priokus.

Uvodna skladba Odvisn od vremena je sicer punk-rockovski šus z obveznimi skajevskimi prehodi, ki bi jo lahko posneli zagrebški Hladno pivo, če bi bili malce bolj senzibilni, a je besedilo daleč od kakšnega herojstva (*enkrat kakor rasputin/ drugič ko ta zadnja reva/ jes sn samo zmirom bolj/ odvisn od vremena*). Vrh otožnosti, celo resignacije, Mi2 dosežejo na prvem radijskem singlu Zbudi me za 1. maj, za katerega so posneli tudi video. V tej rockovski baladi pripovedovalec meša nostalgijo za izgubljeno ljubeznijo in spomine na praznik delavcev, ko je ta še nekaj pomenil (*brez velikih ciljev/ brez lažnih upov in želja/ sanjam pretekle dni/ in čakam jutro praznika/ ki ga še vedno ljubim za oba*). A vendar so Mi2 že prerasli obdobje izgubljenih romantičnih ljubezni in včasih izguba partnerja lahko pomeni tudi odrešitev, kot v elegantni baladi Ti nisi ta (*počasi zbujam se iz teme/ tako preprosto je spet vse/ obenem žalosten in srečen/ da mi vseeno je za te*). Ljubezenska tematiko obravnava tudi Sveta Margareta, ena močnejših kompozicij z značilnim "sing-along" refrenom.

Politična satire na račun ameriškega predsednika se Mi2 lotijo v komadu Tarzan, ki ima zaradi radijske dolžine treh minut in spevnega refrena dobre možnosti, da postane drugi radijski single. Naslovna skladba Dobrodošli na dvor ni toliko satira, temveč že kar strupena kritika zatohlega slovenskega "heimata" in vladajočega političnega razreda (*rožnkranc, kozolec/ orehova potica/ mati, domovina, bog/ obzidana gredica/ prežrtim liberalom/ na živce gre dieta/ salonska levica/ v armaniju opleta*), ki je podkrepjena s precej disonantno kompozicijo. Bolj tradicionalno zajebantska predmestna slika je v jazzy popevko preoblečena skladba O, grlo, kjer pride do izraza Dirnbekovo ritmizirano petje, znano še iz začetkov

Mi2. Omeniti velja vsaj še energično predelavo Sve ove godine, ki jo je v izvorniku izvajala kulturna sarajevska zasedba **Indexi**.

Dobrodošli na dvor je dodelana plošča zrelega benda, ki se ne ozira na pogoje, ki jih postavlja slovenski glasbeni trg. Zaradi tega bo plošča naprodaj po produkcijski ceni 600 tolarjev ob časniku Večer, za isto ceno pa jo bo moč kupiti tudi preko interneta in alternativnih distribucijskih mestih, ki bodo objavljena na [spletni strani benda](#). Kregar mi je pred kratkim rekel, da je Dobrodošli na dvor najverjetneje zadnja plošča Mi2. Škoda, kajti gre za vsebinsko in produkcijsko najbolj dodelan album benda, ki je v že skoraj neobstoječi slovenski mainstream dolbel prostor, ki ga vedno bolj zaseda turbofolk idiotizem in v kopi-pejstane kreature tipa Anžej Dežan.

Ocena: 4 od 5